

Vogelvoederkerstboom 14 december 2014

Een zelfgemaakte kerstboom, maar dan om de tuin te zetten met als doel de vogels te voorzien van extra voedsel om de winter door te komen. Zo kunnen we thuis genieten en zien hoe de vogels eten van al dat heerlijk dat de kinderen voor hun boom hebben.

Heel veel verschillende kerstboomhangers. Slingers van pinda's in dop afgewisseld met kleine appeltjes geregen op een ijzerdraad. Lege sinaasappelschillen gevuld met zaden, bessen en vet. En het is 'vet cool' om zo heerlijk met je handen in het vet te mogen kneden en vies te worden.

De kinderen hebben met vormpjes figuren uit een boterham gedrukt. Een touwtje erdoor en je hebt weer een heerlijk hapje voor de vogels. In de openstaande dennenappels kun je besjes van de Ilex proppen, die de vogels kunnen zoeken en dan op kunnen eten. Maar ook kartonnen kerstbomen insmeren met pindakaas en dan in een emmer zaad dopen.

Met als eindresultaat een prachtige "vogelvoederkerstboom" voor de 26 Vlinders, die vandaag met hun ouders aanwezig bij het IVN waren. Een pronkstuk met Kerst voor in de eigen tuin.

"Het smaakt naar muesli", 9 november 2014

Het smaakt naar muesli", zei een van de kinderen snoepend van de verschillende granen. De Vlinders waren op deze prachtige zondagmiddag weer bij het IVN Alphen aan den Rijn bij elkaar voor hun maandelijkse jeugdactiviteit voor kinderen van 4-7 jaar. Na geluisterd te hebben naar een verhaal over een kippetje, dat het heel druk had om granen te laten groeien. Wanneer ze om hulp vroeg aan de poes en het varken wilden deze dieren haar helemaal niet helpen. Maar toen het brood dat het kippetje gemaakt had eindelijk klaar was, wilden de poses en het varken wel helpen het brood op te eten. Dat vond het kippetje natuurlijk niet goed. Na het verhaal eerst even een heerlijk renselletje om de energie kwijt te raken. Daarna gingen de kinderen in drie groepen hard aan het werk. Een van de groepjes ging graan tot meel malen met oude koffiemolens. Dat was geweldig spannend: korrels graan stop je in de koffiemolen, dan flink malen en ineens zie je dat er meel uit komt. Dan met de zeef het kaf van het koren scheiden. En je krijgt prachtig eigen gemalen meel. Maar de allerkleinsten

onder de Vlinders kunnen het gewoon heel druk hebben met het sorteren van de graankorrels en ondertussen pik je er een graantje van mee door een korreltje op te eten.. Een ander groepje kinderen ging zelf van het gemalen meel pannenkoeken bakken op de bakplaat en de laatste groep maakte scones: het werden sterren, slakken en een papegaai. Bakken in de koekenpan en dan natuurlijk heerlijk opeten. "Dit was het leukste wat wij hier ook gedaan hebben", zei een van de kinderen. Of was het gewoon "de lekkerste" activiteit? Het pas geopende amfitheater heeft zijn geld al opgebracht. Wat hebben wij daar een plezier van. Alle kinderen zitten er graag op. En door het prachtige weer kunnen wij er ook optimaal gebruik van maken.

Elfjes zitten op een elfenbankje! En de padden dan?

12 oktober 2014

Paddenstoelen zijn altijd een beetje toverachtig en een beetje magisch. Zo zijn ze er, zo zijn ze weer weg. En dan hebben zij ze ook nog omringd met bijzondere namen, zoals heksenkring en heksenboter. Zou deze boter werkelijk door een heks gegeten worden? En waar komt de naam van een paddenstoel nu vandaan? Ja, de padden die bij de tovenaars en heksen hoorden, zaten altijd op een stoel: een paddenstoel. En schreef de heks of tovenaars nu werkelijk met behulp van een veer met de inkt uit de inktzwam?

Tijdens de ontdekkingstocht door het bos achter het bezoekerscentrum ontdekten 28 Vlinders, kinderen van 4-8 jaar van de IVN jeugdwerkgroep, samen met hun ouders de mooiste paddenstoelen. Geweldig zadelzwammen, die ook nog werden opgegeten door de naaktslangen. Maar ook nog enorme tonderzwammen, die bewoond worden allerlei kleine torretjes en waar ook nog allerlei bruine sporen uitkomen. Paddenstoelen ruimen niet alleen op, maar zijn ook een voedselbron voor allerlei andere dieren. De kinderen keken onder elke paddenstoel met een spiegeltje en met een loepje. Wat zijn ze mooi en wat zijn er veel verschillende paddenstoelen.

Na terugkeer maakten de kinderen de mooiste paddenstoelen, egeltjes, elfjes van klei. Marenthe maakte zelfs "een prinsessen-egel", die vol trots aan iedereen getoond wordt.

Het nieuwe amfitheater is door de Vlinders voor het eerst gebruikt. Wat is dit een mooie plek om bij elkaar te komen en van de natuur te genieten.

Van bloemen word je blij.

Bloemen geef je aan mama, bloemen zijn er bij trouwen, maar ook bij een begrafenis. Bij een feest, maar ook als je ziek bent. Van bloemen word je altijd blij. En bloemen hebben mooie kleuren en zijn ook nog heel verschillend van vorm.

Dat hebben de kinderen in de leeftijd van 4-8 jaar goed bekeken met een loep. Soms zat er ook nog een vlo of mugje op een van de bloemblaadjes. De Vlinders, de jeugdgroep van 4-8 jaar van het IVN Alphen aan den Rijn, kenden heel veel bloemen al bij naam: hyacint, tulp, roos, boterbloem, paardenbloem, viooltje en zelfs een hibiscus wisten ze te benoemen.

De Vlinders hebben op deze stralende zondagmiddag bij het bloemen gezocht en daarna gedroogd in hun eigen bloemenpers. De begeleidsters hadden allerlei voorbeelden gemaakt wat ze met de gedroogde bloemen kunnen gaan doen: boekenleggers, een kaarshoudertje, een schilderijlijstje, maar ook een kaart om te versturen. Maar je kan ook een gedroogde bloem in een vriendinnenboekje plakken. Ideeën genoeg.

Trots gingen alle kinderen, na de eerste activiteit in het nieuwe seizoen, naar huis met hun eigen gemaakte en versierde bloemenpers.

Waterspektakel bij de Vlinders

15 juni 2014

De zesjarige Josje kwam vandaag voor het eerst, verlegen en vond het heel eng. Ze wilde geen handje geven. Maar toen ze wegging, riep ze huppelend: "Ik kom de volgende keer weer hoor!"

Josje heeft genoten van het verzamelen van takken in de omgeving van het bezoekerscentrum de Veenweiden. Ze ging, samen met alle andere kinderen, een eigen boot bouwen, die dan ook nog blijft drijven. Dat is toch een heel avontuur als je zo jong bent. Takken, een paar elastiekjes, een blad van een plant als zeil en je hebt alle ingrediënten voor het maken van een boot. Gelukkig zijn er naast de enthousiaste begeleiders ook nog de papa's en de mama's die willen helpen. Ze hebben er zelf ook heel veel lol in.

Op zondag 15 juni waren er, ondanks Vaderdag, toch weer twintig kinderen bij de jeugdgroep de Vlinders van het IVN Alphen aan den Rijn. Deze keer hadden de begeleiders nog een aantal activiteiten georganiseerd die te maken hadden met water: steentjes vanaf een afstand in een bak water gooien. En ontdekken wat blijft drijven, zweven of wat zakt naar de bodem.

Een bootje van een rietblad maken en ontdekken dat deze ook wil blijven drijven. En aan het einde de "Ren je rot-quiz" waarbij het de bedoeling is om bij elk goed antwoord een beker water te halen om je eigen emmer vol te krijgen. En dat is heel moeilijk als kleine hummel als je zo hard mogelijk moet rennen met een lekkend bekertje vol met water. En als klap op de vuurpijl, omdat dit de laatste activiteit van het seizoen is, een heerlijk ijsje, zittend in het pas gemaaid gras. En wat er dan leuker om dat droge gras over je heen te gooien.

Het was leuk om te zien dat niet alleen de begeleiders, maar ook de ouders er zoveel plezier in hadden. Gemiddeld kwamen er dit jaar 20 kinderen per activiteit. Een mooi resultaat!

Bij de Vlinders kriebel het!

11 mei 2014

"Die worm die poept gewoon op mijn vinger!", roept Darian. Dat het leven van een worm vooral uit eten en poepen bestaat komt nog niet in hem op. Dat het een van de functies van de worm is om alles wat opgeruimd moet worden in de natuur om te zetten in prima compost. Dat gaat nog wat te ver. Maar zien hoe een worm kronkelt, gangen maakt in de grond in een wormenkast, dat is al spannend genoeg. Een slak vasthouden als je nog geen vier jaar bent en deze bekijken met een loep is een geweldige ervaring.

Ondanks het slechte weer hebben de kinderen allerlei kriebelbeestje bekeken en bewonderd. De kinderen hebben in de stromende regen een aantal wasbakken volgeschapt met aarde uit de omgeving van het bezoekerscentrum en met elkaar bekeken. Op een grote stronk zaten tientallen naaktslakken en verschillende soorten pissebedden.

Een pad en een heuse tijgerslak waren bijzondere vondsten. De slakken hielden een slakkenrace om te zien wie het eerste uit een van de bakken kon ontsnappen.

Na de grote ontdekkingstocht mochten de kinderen zich uitleven met klei en lege slakkenhuizen. De mooiste slakken ontstonden uit het niets.

De Vlinders komen een keer in de maand op zondagmiddag bij elkaar om met de ouders te genieten van alles wat de natuur te bieden heeft. Wanneer een kind nu al een slak durft op te pakken en beet te houden, neemt het kind deze belevenis mee in zijn verdere leven. En zal daardoor meer openstaan voor nieuwe ervaringen in de natuur.

Versier een boom. 13 april 2014

Eenentwintig Vlinders, kinderen van 4-8 jaar hebben zondag 13 april 2014 de nieuwe bomen langs de zijkant van het pad naar de Vlinder versierd met heel veel KUNST.

De nieuwe bomen naast de weg naar het gebouw de Vlinder zijn door de Vlinders, 21 kinderen in de leeftijd van 4-8 jaar, ingewijd. Met heel veel plezier, bloemen, takken en klei hebben de kinderen de bomen versierd met ware kunstwerken. Een slak, een rups, een gezicht, een boot, maar ook een werden er bloemen geplant. De Vlinders genoten onder een stralende zon samen met hun ouders om zomaar bezig te zijn met natuurlijke materialen. De bomen zijn een echte aanwinst. Een uitdaging om op te klimmen, om er naar te kijken, de jaarringen te tellen. Er groeien paddenstoelen op, waar wij kabouters bij kunnen maken, maar ook elfjes wonen bij een paddestoel. Een van de bomen heeft een holletje en daar woont vast een konijn in. .

Na de pauze maakten de kinderen hun eigen broeikasje om een zonnebloem in te laten groeien. Deze kweken ze thuis op en over vier weken plaatsen zij de bloem in de tuin van de jeugd om in september te horen wie de mooiste en/of grootste zonnebloem heeft.

Ganzenborden in de natuur.

9 maart 2014

Ganzenborden speel je meestal op een regenachtige dag. Maar op deze prachtige zonnige zondagmiddag in maart gingen negentien Vlinders in de omgeving van het bezoekerscentrum de Veenweiden dit spel in de natuur spelen.

De kinderen gingen samen met ouders en begeleiders, gewapend met een dobbelsteen, op pad. Onderweg voerden de kinderen allerlei opdrachten uit, zoals het maken van een papierenmuts of het schuren van een gans.

Maar het kon ook gebeuren dat je in de gevangenis terecht kwam en daar moest je leven op water en droog brood. Of je moest vijf nummers voor- of achteruit.
Terug op ons thuishonk bij het gebouw de Vlinder konden wij even bijkomen met limonade en een koekje. Daarna hebben de kinderen met de vuilgrijpers de wandelpaden rondom de Vlinder opgeruimd door "rookstokjes" (=sigarettenpeuken) en heel veel plastic en papier op te rapen. Door het mooie weer waren er heel veel mensen buiten. Daarom zijn wij zo blij met de IVN veiligheidshesjes. We pikken onze Vlinders zo uit de mensenmassa.

Muziek in de natuur

Er zit muziek in de natuur. Onze Vlinders de jeugdwerkgroep van het IVN voor kinderen van 4-8 jaar, moesten op 9 februari 2014 tijdens een wandeling op deze waterkoude zondagmiddag onderweg vijf opdrachten uitvoeren: maak een geluid en de andere kinderen moeten raden.

Luister naar de vogels uit onze omgeving (met een app) en raad welke vogel dit geluid maakt. En hoeveel kinderen staan er achter mij? Een leuk spel met de ogen dicht en dan goed luisteren hoeveel kinderen er achter je staan. Ook werd er gezellig onder een boom een lied gezongen ondersteund door op stokken het ritme te slaan. Maar ook gewoon heel stil zijn en luisteren naar de geluiden in de natuur. Zelfs een zwiepende tak maakt geluid, maar ook een voetstap op de grond.

En dan plotseling hoor je en zie je een roodborstje. Na een uur in de buitenlucht geweest te zijn, stond de chocomelk en limonade met een koekje klaar voor de kinderen. En voor de papa's en mama's warme koffie en thee.

Alle onderweg verzamelde materialen werden verdeeld over de tafels. De kinderen gingen aan de slag om eigen muziekinstrument te maken: een harp, een takkenrammelaar met pinda's, walnoten en slakkenhuizen., die met elkaar zorgden voor een vrolijk geluid.

Tijdens het werken werden liedjes gezongen begeleid met de zelfgemaakte muziekinstrumenten. Zoals een van de ouders liet weten: "Het was weer een super leuke middag met aan het einde een spectaculair orkest wat namens de natuur is ontstaan, top!"

Cupcakes voor de vogels

12 januari 2014

Roodborstjes leven altijd alleen en willen eigenlijk geen andere vogels in hun tuin hebben. Maar in het vroege voorjaar krijgt het mannetje Freek de kriebels in zijn buik. Hij gaat zingen en zingen. Daarmee hoopt hij dat een vrouwtje hem hoort. Hij wil graag kleine roodborstjes maken.

Dan komt Frouwke Roodborst in de tuin en Freek wordt verliefd op haar. Na het voorlezen van het boek "Zeg kleine Roodborst wat zing jij mooi" antwoorden de kinderen op de vraag waarom wij eigenlijk vetbollen ophangen in de tuin.

Roodborstjes eten, net als veel andere vogels, in de zomer graag insecten. In de winter zijn er bijna geen muggen, vliegen en andere insecten. Dan veranderen ze van eetgedrag en gaan ze zaden eten. Dan willen ze graag eten van de vogelvoerders, die wij hebben gemaakt. Niet alleen zaadbollen, maar vetcupcakes, pindasnoeren, maar ook de heerlijke ingesmeerde houtjes ingesmeerd met pindakaas. De tuinen en de balkons van de Vlinders hangen er vol mee. Zeker nu het kouder wordt en de vorst op komst is, zullen de vogels ervan smullen.

Na de introductie gingen 25 kinderen met hun ouders de wijk in om de tuinen te bekijken. Een tuin hing helemaal vol met vogelvoerders. De mevrouw, die er woont kwam naar buiten en vertelde dat er spechten, groenlingen, mussen, spreeuwen, kauwen en heel veel andere vogels graag in haar tuin komen. Sommigen andere tuinen waren helemaal kaal en niet erg vriendelijk voor vogels, maar gelukkig zagen wij ook heel veel tuinen waar de vogels wel blij van worden.

Tijdens de wandeling kwamen wij ook een poes tegen. Daar zijn vogels niet altijd blij mee. Want zij lusten wel graag een vogeltje. De kinderen gingen op zoek naar vogels in de bomen. Terug op het bezoekerscentrum gingen de Vlinder hard aan het werk. Lekker met hun handen in het vet kneden en mengen met zaden en bessen. Daarvan werden vetbollen gemaakt, maar ook heerlijk "vette" cupcakes, versierd met bessen en zaden voor de vogels. Het rijgen van pindasnoeren was een hit. En houtjes werden voorzien van vogelpindakaas en daarna ondergedompeld in de zaden.

De jonge Vlinders, in de leeftijd van 4-8 jaar, en hun ouders genoten weer van deze activiteit en gingen met een tas vol vogelvoerders naar huis.

Trots naar huis met een kerstmobiel

Alle Vlinders, kinderen van 4-8 jaar van de IVN-jeugdgroep gingen zondagmiddag 8 december trots naar huis met een prachtige kerstmobiel van natuurlijke materialen. Eerst buiten rondom het bezoekerscentrum de Veenweiden, op zoek naar takken, bladen, hulst, klimopzaden en alles wat maar bruikbaar is. Aan verschillende tafels mochten de kinderen de mobielonderdelen maken. Een ster van (ilex)takjes. Een dennenappel versieren met glitter en besjes.

Een van de begeleidsters, Annemiek, had voor ieder kind een kerstboom uitgezaagd, die de kinderen mochten versieren met berkentakjes en andere materialen. Van klei maakten de kinderen de mooiste kerstklokken, die zij versierden met de in het bos gevonden besjes. Ingespannen maakten de kinderen de mooiste kerstversieringen. Aan het einde van de middag werd alles aan een mooie stok geknopt, zodat ze de mobiel thuis voor het raam kunnen hangen. Maar na inspanning volgt ontspanning.

Buiten dronken de kinderen nog zelfgebakken kerstkoekjes en limonade en zongen zij om in kerstsferen te komen een aantal kerstliedjes. En dan nog even rennend op zoek naar bijzondere kerstballen, die in de struiken en bomen rondom het gebouw de Vlinder waren gehangen. De kerstballen bleken heerlijke mandarijnen te zijn.

Alphen aan den Rijn, 17 november 2013

Stempelen bij de Vlinders

De Vlinders, jeugdleden van 4-8 jaar bij het IVN Alphen aan den Rijn, hebben vandaag een tas bestempeld met behulp van natuurlijke materialen, die zij zelf gezocht hebben in de omgeving van het bezoekerscentrum de Veenweiden.

Bladen, takjes, elzenproppen, besjes en takken. Met heel veel zorg verzamelden zij een tas vol materialen. Bovendien hadden de begeleiders gezorgd voor appels en stoofpeertjes, gekocht bij Maarten in de boomgaard van park Rijnstroom. Ook waren er nog aardappelen.

Door te werken met verschillende stempels ontdekten de kinderen dat elk materiaal een eigen effect had. Bovendien mochten ze zelf snijden, na een goede instructie, met een aardappelscheermesje. Op zich was dat al een feest voor de meeste kinderen. Eerst een aardappel doorsnijden, dan een figuurtje eruit snijden, insmeren met verf en dan stempelen. Spannend om te zien wat het effect is. Eerst oefenen op papier en daarna kregen de kinderen een tas voor duurzaam gebruik. De kinderen mochten de tas bestempelen met textielverf. Geconcentreerd werkten de kinderen aan hun eigen tas, die zij straks mee naar de gym of school kunnen nemen.

Ook hebben de kinderen tijdens de pauze nog in de tuin de groente die er groeit bewonderd. Met hun neus bovenop de boerenkool, de winterbloemkool en de rode bietjes. Het was weer genieten om de kinderen op deze wijze met natuurlijke materialen aan het werk te zien. De kinderen, ouders en begeleiders hebben genoten.

Spannende spinnen

Zo klein als ze zijn hebben heel Vlinders een vogelspin vastgehouden. Soms wat bibberend, maar ze hebben het toch maar gedaan. Eerst heeft Kim een verhaal voorgelezen over een spinnetje, die het altijd druk heeft.

Daarna heeft Omar een en ander verteld het leven van een spin, het aantal poten en specifiek een vogelspin. Na de inleiding werden de kinderen in drie groepjes verdeeld. Een groepje mocht de vogelspin vasthouden. Een groepje ging bij Vera aan de slag om te zien dat een spin niet van water houdt, en dan met een beetje wind een mooie draad maakt. Een leuke proef, die ook nog best spannend was. En ook mochten de kinderen een mooie spin maken van kastanjes. Het was zo te zien weer een supermiddag

Alphen aan den Rijn, 15 september 2013

Rupsen poepen, eten, poepen en eten....

De Vlinders, de IVN jeugdclub voor kinderen van 4-8 jaar zijn deze zondagmiddag op zoek gegaan naar vlinders.

Na voor de kinderen het boek van "Rupsje nooitgenoeg" te hebben voorgelezen, kregen de kinderen eerst heel veel te horen en te zien over het leven van een vlinder. Daarna naar buiten. Onze Vlinders gingen gewapend met netten en potjes op zoek naar vlinders. Maar om veel

vlinders te kunnen spotten moet het eigenlijk wat warmer zijn. Want om te kunnen vliegen hebben zij tenminste een temperatuur nodig van circa 14/15 graden. Koolwitjes, geaderd witje en een zandoogje, maar ook een aantal nachtuiltjes hebben wij gezien. Daarnaast nog allerlei andere diertjes, zoals rupsen, libellen en juffers, padjes en kikkers, bijen, cycaden, een hele grote sprinkhaan. Het was weer een grote ontdekkingstocht voor onze jongste jeugdleden.

Naast de kinderen waren er een flink aantal ouders die op ontdekkingstocht gingen. Ook voor hen ging er een insectenwereld open. Er was een mama die bang was voor kikkers, maar zoonlief komt gewoon met een kikker in zijn handen aan. Zij hebben meegezocht en meegenoten. Er waren weer 20 kinderen bij IVN Alphen aan den Rijn e.o.. Na de zoektocht hebben de kinderen nog dode insecten bekeken met een vergrootglas. Ook hebben zij nog een rups gevouwen en een vlinder geschilderd. Het was weer een leuke en leerzame middag.

Alphen aan den Rijn, 12 mei 2013

Vlinders vinden een waterscorpioen!

Twintig Vlinders, jeugdleden van 4 tot 8 jaar van het IVN Alphen aan den Rijn, zijn gewapend met netten, potjes, emmers en zoekkaarten op de koude zondagmiddag toch op onderzoek gegaan naar slootdiertjes.

Door de koude waren er helaas relatief weinig slootdiertjes en de kikkers lieten zich helemaal niet zien. Gelukkig hadden wij in mei tijdens het sporenonderzoek al heel veel kikkerdril gevonden. Ondertussen waren dit al kikkervisjes geworden.

Samen met Evert Mol, kenner van heel veel slootdiertjes en reptielen, zijn de kinderen op zoek gegaan en hebben toch heel veel verschillende diertjes uit het water geschept. Eerst leerden zij de basisregels hoe je met de diertjes om moet gaan. Bijvoorbeeld door altijd je handen eerst nat te gaan. Op deze manier beschadig je de diertjes het minst. Ook leerden ze hoe ze het beste konden scheppen met het net. De oogst was toch geweldig: een waterscorpioen (indrukwekkend), een klein salamandertje, bloedzuigers, diverse soorten slakken, watertorretjes, wantsen, kreeftjes, waterpissebedden.

En natuurlijk ook kikkervisjes, zelf een poepende! Wat de kinderen uit het water hebben gehaald gingen zij daarna door middel van zoekkaarten pzoeken. Zo kwamen zij er achter welk dier zij gevonden hadden. Zelfs deze jonge Vlinders vonden het werken met zoekkaarten

geweldig. Daarna gingen de kinderen met een rood lapje op zoek naar de groene kikker. Helaas liet deze zich vanwege de kou niet zien. Wij wilden de kikker voor het rode lapje houden, maar hij hield ons voor het "lapje" door niet te voorschijn te komen.

De kinderen hebben ondanks de kou mooie ontdekkingen gedaan en angsten overwonnen. Wat zomaar een spannend waterdiertje uit de blubber halen is voor vele kinderen heel bijzonder. En tenslotte is het al heel leuk om zo aan de slootkant te "rommelen" en te ontdekken wat er allemaal onder water leeft.

Vlinders ontdekken schutkleuren

Alphen aan den Rijn, 14 april 2013

De Vlinders hebben zelf ondervonden wat het nut is van schutkleuren. Allereerst waren alle kinderen al in schutkleuren naar de activiteit gekomen. Tijdens de introductie in het bezoekerscentrum de Veenweiden zagen de kinderen een aantal foto's. Een van de kinderen vroeg waarom wij een foto lieten zien van steentjes.

Maar wij vroegen de kinderen nog eens goed te kijken en toe zagen alle kinderen ook een kuiken. Alle kinderen konden goed vertellen dat het kuiken niet opvalt tussen de stenen en dat roofvogels hen dan niet zien.

Ook zagen zij een tijger, maar ook een roerdomp in het riet, een kikker en een slang, een bladkever en een sprinkhaan. Alle dieren vielen nauwelijks op in hun natuurlijke omgeving.

Altijd gaan wij met de kinderen naar buiten, ook nu op deze mooie zonnige zondagmiddag. De kinderen kregen de opdracht om afbeeldingen van dieren in felle en in schutkleuren te gaan zoeken in het speelbos achter het gebouw de Vlinder. Ook moesten zij allerlei materialen zoeken om een natuurlijke muts te gaan maken.

Na het drinken en een koekje moesten de kinderen hard aan de slag om een muts te maken, die hen een natuurlijk uiterlijk gaf. Ook werden de kinderen geschminkt. Alle kinderen waren prachtig om te zien.

Daarna verstopten de kinderen zich allemaal en ging de leiding aan de slag om hen te zoeken. Dat was een hele klus omdat zij volledig pasten in de natuur.

Terug op de steiger bij de Vlinder zagen wij een aantal kikkers in schutkleuren tussen het riet. We moesten erg goed kijken om de kikkers te zien in het lage water. Ook zagen wij heel veel

kikkerdril in de sloot. De kinderen lagen op hun buik om maar zoveel mogelijk te kunnen zien van alle dieren in het water.

Mijn stokdier doet het!

10 maart 2013

Aan het einde van de activiteit sjeesden 22 Vlinders over de hindernisbaan met hun zelfgemaakte stokdieren. Dit was de derde activiteit van deze jonge kinderen op de zondagmiddag. Deze activiteit was er vooral op gericht dat je met heel weinig kosten en veel natuurlijke materialen leuke dingen kan doen. Stokdieren maken in allerlei vormen en gedaantes. Allereerst gingen de kinderen op zoek naar een goede stok, die voldeed aan alle eisen: dik genoeg, goede lengte, met of zonder zijtakken. Maar met een kritische blik speurden zij de omgeving van het bezoekerscentrum af. De tweede hindernis was het uitzoeken van een goede sok, waarmee je je eigen superdier kon gaan maken. Na het vullen van de sok met heel veel stro mochten de kinderen naar binnen om hun fantasiedier te maken. De keuze was reuze: een dolfijn, olifant, konijntje, cavia. Een grote leeuw, een paard of een kameel... De fantasie ging los en de kinderen gingen samen met hun ouders aan de slag. De ogen werden gemaakt van eikendopjes of eikeltjes. Dennenappels werden omgetoverd tot oren. Echte schapenwol werd gebruikt voor een loslopend schaap. Eindelijk konden we gaan beginnen aan de hindernisbaan. Vele obstakels werden genomen: een rondje om de boom, als een echte ridder te paard moest er een blikje omgestoken worden met een tak. Maar ook moesten de kinderen achteruit op hun stokdier. Na een spannende strijd zijn alle kinderen binnengekomen. Een van de Vlinders meldde: "Mijn stokdier doet het nog ook!". Het was voor ouders en kinderen een heerlijke middag

VLINDERS OP "POEPONDERZOEK"

10 FEBRUARI 2013

Na het voorlezen van het prentenboek: "Over een kleine mol die wil weten wie er op zijn kop gepoept heeft" hebben de begeleiders met de kinderen gesproken over sporen.

De keutels en drollen in het boek zijn natuurlijk allemaal sporen, waardoor je kunt weten dat er bijvoorbeeld een paard op deze plaats is geweest zonder dat je het paard ziet. Maar natuurlijk zijn er ook andere sporen: pootafdrukken van dieren, een nest in de boom, schraapsporen op een boom, een molshoop, een veer, een ei. Maar ook een leeg flesje, een sigarettenpeuk, een papiersnoepje. Sporen, die laten zien dat de mens op een plaats is geweest.

Gewapend met vuilstokken om het vuil op te rapen, dat wij tegenkomen, gingen de kinderen, van de IVN jeugdwerkgroep van 4-7 jaar, zelf op zoek naar sporen.

De activiteit kon niet op een mooier tijdstip plaatsvinden: zonnig, droog, niet al te koud en buiten was het bovendien ook nog sneeuwwit. Allemaal ingrediënten die meehielpen om de activiteit tot een succes te maken. Eenentwintig kinderen gingen samen met hun ouders op zoek naar sporen. En we hebben er heel veel gevonden. Maar ook liepen zij een speurtocht door "het bos". Daar deden zij met elkaar allerlei opdrachten, zoals met je ogen dicht lopen, terwijl je je vasthoudt aan een touw. Best heel eng, maar je moet vertrouwen dat je touw je helpt. Dat je touw jouw spoor is wat je volgt.

Tijdens het spoorzoeken ontmoetten de kinderen ook nog de Galloways, die stonden te grazen. Ook werden ze net bijgevoerd. Zo konden wij deze grote grazers goed bestuderen. Een stukje vacht dat zij soms aan de bomen achterlaten is ook een spoor. Ook als zij met de poten in de dikke vette klei lopen zien wij een mooi spoor.

Aan het einde mochten de kinderen, na een koekje en een drankje, kleien. De kinderen mochten een mooie drol maken van klei, voorzien van granen en andere resten uit de natuur. Het resultaat was een bonte verzameling van drollen: groot/klein, dik/dun, een mooi opgerold exemplaar of een echte koeienvlaai. Maar ook hele lieve kleine konijnenkeutels. Moe maar voldaan gingen de kinderen met hun ouders weer naar huis.

Alphen aan den Rijn, 13 januari 2013

Op een prachtige zonnige, maar vrieskoude zondagmiddag is de IVN jeugdgroep "De Vlinders" voor kinderen van 4-7 jaar van start gegaan.

Vlinders houden van zon, dus was het een prachtige start. Het thema van deze middag was: "De Vlinders helpen de vogels de winter door". Tot nu toe was er deze winter nauwelijks een koude dag te bekennen. Maar toen wij vanochtend wakker werden, was alles wit van de vrieskou. Dus een mooi moment om met de kinderen voor de vogels aan het werk te gaan.

De jonge Vlinders hebben samen met hun ouders een voedselcontainer gemaakt van lege melkpakken: gaten geprikt, stokjes er door zodat de vogels makkelijk bij het voedsel kunnen. Maar er moest natuurlijk ook nog voedsel in. Dit voedsel hebben de kinderen in het bos gezocht tijdens een vogelspel. Zij gingen samen met hun ouders op zoek naar vogelkaartjes in het bos achter het bezoekerscentrum. Hierop stonden namen van vogels met een foto erbij. Zo leerden de kinderen ook nog heel wat vogels kennen.

Binnen waren er ook vogels. Maar dit waren vogels van karton, die vragen van de kinderen konden beantwoorden. Zij vertelden de kinderen wat zij voor voedsel eten, waar ze wonen en hoe hun nest er uit ziet.

Met het allerlaatste onderdeel konden de kinderen zich volledig te buiten gaan. Door stokjes in te besmeren met pindakaas en daarna in zaden te dopen, maakten zij een heerlijke mobiel voor de vogels. Wij vroegen ons soms wel af wie de pindakaas het lekkerst vonden: de kinderen of de vogels.

De kinderen gingen moe maar voldaan met hun ouders naar huis. Enthousiast om hun gemaakte attributen thuis in de tuin of op balkon te hangen. En nu maar hopen dat het lang koud blijft, zodat de vogels langs komen om te eten.

Deze nieuwe jeugdgroep voorziet duidelijk in een behoefte, gezien het grote aantal aanmeldingen. Er staan nu al bij de start 28 kinderen aangemeld. Aan deze eerste activiteit hebben 20 kinderen meegedaan.

IVN werkt aan een duurzame samenleving. Wij zijn ervan overtuigd dat we door mensen zelf in aanraking te brengen met de natuur, zij zich pas écht bewust worden van de waarde ervan. Daarom laten wij jong en oud de natuur van dichtbij beleven.

-

-